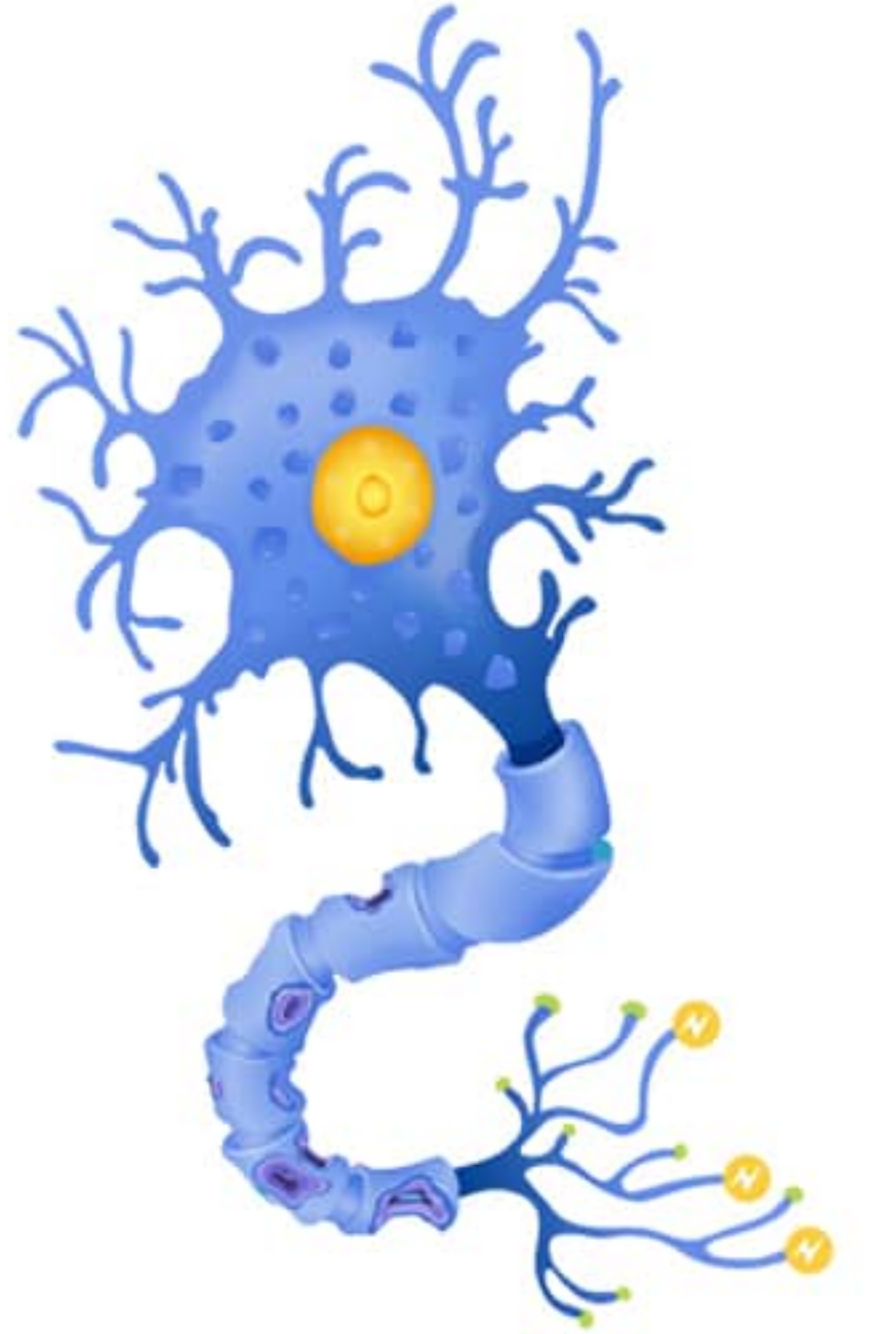

یک مرور کلی بر بیماری ام اس

ام اس نوعی بیماری خود ایمنی و التهابی است که طی آن بدن آنتی بادی‌هایی علیه خود ترشح می‌کند. این آنتی بادی‌ها به میلین یا غلاف چربی پوشاننده اعصاب آسیب می‌رسانند و در نتیجه سبب کاهش سرعت هدایت پیام‌های عصبی شده یا این که انتقال رسانی در آن ناحیه را مختل می‌سازند.

عوامل خطر

- افراد بین سنین ۱۵ تا ۶۰ سال احتمال ابتلا به این بیماری را بیشتر دارند.
- همچنین احتمال ابتلای زنان نسبت به مردان ۲ برابر است!
- سفیدپوستان و همچنین افرادی که سابقه ی این بیماری در خانواده شان وجود دارد در ریسک بیشتری برای ابتلا به ام اس قرار دارند.

علل ایجاد بیماری ام اس

دلیل مشخص ایجاد این بیماری هنوز ناشناخته است.

درمان

متأسفانه هنوز درمان قطعی برای ام اس وجود ندارد. اما دارو هایی برای کنترل علائم و کاهش سرعت پیشرفت بیماری برای بیماران تجویز می‌شود.

علائم این بیماری

علائم این بیماری در هر شخص متفاوت است زیرا بسته به میزان آسیب در اعصاب هر فرد و نوع اعصاب آسیب دیده تفاوت می‌کند.

علائم شایع بین بیماران:

- دوبینی
- خستگی مفرط
- از دست دادن بینایی
- سرگیجه
- مور مور شدن
- لکنت زبان
- ضعف و بی حسی در اندام ها
- مشکلات مثانه و روده
- لرزش دست یا پا

یک موضوع بسیار شایع در بیماران ام اس بوجود آمدن علائم و پیشروی آن است که پس از مدتی فروکش کرده و بهبود میابد.

توصیه های که پزشک شما ممکن است به شما ارائه دهد:

- استفاده از کورتیکواستروئیدها برای کاهش التهاب اعصاب یا سایر داروها برای جلوگیری از حمله سیستم ایمنی بدن به مغز، کاهش عود، شل کردن عضلات، یا مدیریت خستگی
- انجام فیزیوتراپی، زیرا به شما کمک می‌کند تا نحوه انجام بهتر تمرینات ناخوشایند را بیاموزید.
- عضویت در گروه های حمایت از افراد مبتلا به بیماری مزمن

